

XIV TEMPORADA AVUIMÚSICA

Lluïsa Espigolé- piano

JOSEP MARIA PLADEVALL

Tema amb variacions

LLUIS GÁSSER

Tres peces per a piano

ALLA PENKINA

Tensió

VICTOR ESTAPÉ

Nachtstück (Fantasien für Klavier)

DEMIÁN LUNA

Reflexiones

SERGIO FIDEMRAIZER

Marceltango

ANTONI SEBASTIÀ

Quatre expressions

RAMON HUMET

Microludis Fractals (selecció)

MARIO ROS

Lui (du Cycle "Nous Autres")

Auditori Mompou de la SGAE

Barcelona - 28 d'abril de 2011

LLUIÇA ESPIGOLÉ

Lluïsa Espigolé (Barcelona 1981) va cursar els estudis de piano amb Mª Jesús Crespo i Anna Mª Pinto al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on el 2003 obtingué el títol superior de l'especialitat, a més dels de solfeig, música de cambra i pedagogia. Durant el 2003-05 realitzà un postgrau de piano (Aufbaustudium in Künstlerische Ausbildung) amb Florent Boffard i Wolfgang Bloser a la Hochschule für Musik und darstellende Kunst Stuttgart.

Posteriorment s'ha especialitzat en el repertori contemporani per a piano; ha estat alumna particular de Yukiko Sugawara-Lachenmann i a més ha realitzat un postgrau amb Nicolas Hodges (Zusatzstudium neue Musik) a la Hochschule für Musik und darstellende Kunst Stuttgart, becada per la fundació Alexander von Humboldt Stiftung.

LLUÏSA ESPIGOLÉ

Durant el 2006-07 ha estat pianista de la International Ensemble Modern Akademy – Master Degree at the Frankfurt University of Music and the Performing Arts becada per la Kulturstiftung des Bundes. Posteriorment ha realitzat també el Master in Contemporary Art Performance amb Florian Hölscher a la Hochschule Luzern-Musik, amb una beca de la Schweizer Eidgenossenschaft.

Ha participat en cursos internacionals de música contemporània com els del Centre Acanthes, Internationale Ferienkurse für neue Musik Darmstadt i la Internationale Ensemble Modern Akademie in Schwaz. Ha treballat amb George Benjamin, Peter Eötvös, Beat Furrer, Michael Jarrell, Helmut Lachenmann, Bernhard Lang, Kaija Saariaho, Marco Stroppa i Jörg Widmann, entre d'altres. L'any 2007 se li va otorgar el Förderpreis de la Kunststiftung Baden- Württemberg com a intèrpret de música contemporània.

Com a solista i també amb ensembles ha actuat en festivals internacionals de música contemporània com el Lucerne Festival, Festival Musica Strasbourg, New World Music Festival, Piano+ Festival, Klangspuren Schwaz, Hamburger Klangwerktagen, Heidelberger Frühling i en diverses sales com l'Alte Oper Frankfurt, KKL Luzern, Theaterhaus Stuttgart, ZKM Karlsruhe, entre d'altres. Les seves interpretacions han estat grabades i diferides per la SüdWest Rundfunk, la Hessische Rundfunk, ZDF i ARTE.

Durant 2006-08 ha estat pianista de l'Ensemble Linea Strasbourg. Actualment col.labora amb l'Ensemble Modern, l'Ensemble Ascolta i orquestres com la Radio Sinfonieorchester Stuttgart, Orchester der Staatsoper Stuttgart, Stuttgarter Kammerorchester, Orchestre Philharmonique Luxemburg.

COMPOSITORS

I

COMENTARIS DE LES OBRES

www.accompositors.com

(web)

www.compositorscontemporanis.com

(podcast)

JOSEP MARIA PLADEVALL

Josep Maria Pladevall ha realitzat estudis d'harmonia i composició amb J. Poch, M. Oltra, J. Soler i C. Guinovart. Estudis superiors de flauta de bec amb R. Escalas i M. Miessen.

Amb els grups Quartet de bec Frullato i Bec a Quatre a dut un treball de divulgació de la música del segle XX escrita especialment per a flautes de bec. Ha obtingut un premi especial al II Concurs Yamaha a Espanya i ha enregistrat per a RNE i TVE.

És autor d'una ja extensa obra que abraça diversos gèneres des de la música de cambra fins l'obra simfònica. Ha tingut una especial atenció pel lied i les obres per a cor. Ha rebut diversos premis de composició i la seva obra ha estat editada i enregistrada en CD. L'editorial Dínsic li ha publicat llibres de caràcter pedagògic.

Des de 1986 és professor de flauta de bec del Conservatori de Grau Mitjà de Sabadell.

comentari de l'obra

**TEMA AMB VARIACIONS
per a piano**

A partir d'un tema construït amb la màxima simplicitat, tant en el seu contingut motívic com en la seva textura, es desencadenen 21 variacions molt breus, en un devenir constant, on s'exploren diferents estats emocionals, sovint afins, sovint contrastants, però que guardem amb ell, que haurà estat tant el punt de partida com el destí de les tensions de tota l'obra, una estricta relació estructural.

LUIS GÁSSER

Luis Gásser estudió guitarra en el *Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona* (Profesor Superior en 1974), laúd y continuo en la *Schola Cantorum Basiliensis* (1982-3), y se doctoró en prácticas interpretativas en la Universidad de Stanford (California: *Doctor of Musical Arts*, 1991; Madrid: Doctor en Ciencias de la Música, 1998).

Sus actividades profesionales abarcan la composición, musicología, interpretación y enseñanza (en el Conservatorio Municipal de Música de Barcelona, en la Escuela Superior de Música de Barcelona, y como profesor asociado de la Universidad de Barcelona).

Es autor de tres libros y varios artículos, además de varias composiciones para grupos de cámara, coro y solistas.

comentari de l'obra

TRES PECES PER A PIANO

I. Musikalische Lokomotive in einer Chromatischen Sarabande Auftritt

II. Pilgrim

III. A song (sobre una idea de L. Bernstein)

Las "Tres peces per a piano" tienen estrechas conexiones con la tradición musical. La primera es una reelaboración de un estudio escrito originalmente para guitarra, en 1980, basado en el ritmo característico de la Sarabanda barroca. Su largo título en alemán tiene un regusto humorístico, evocador de las obras que a comienzo del s. XX reivindicaban los adelantos tecnológicos como motivo de inspiración.

La segunda pieza, del año 2009, contrastante con la anterior, fue escrita en un único impulso y pretende reflejar algunos aspectos de una persona determinada, con una escritura que, como sucede a veces en Robert Schumann, utiliza motivos basado en símbolos numéricos y nombres de notas.

La tercera pieza, que siguió a la anterior en pocas semanas, rinde tributo a la larga serie histórica de obras basadas en otras obras. En este caso un tema de una canción de L. Bernstein, que gira alrededor del "Do" central del piano, fue reelaborado con un lenguaje que cierra el breve grupo de "Tres peces per a piano" en un clima sereno.

ALLA PENKINA

Alla Penkina va néixer en Pavlovo, regió de Nizhegorodsky (URSS). Va començar a tocar el piano als 6 anys; va realitzar estudis de piano en l'escola de música (7 anys). En 1975 va entrar a l'institut musical i es va graduar en 1980 (facultat de teoria de la música). Des de 1984 a 1989 va estudiar composició en el Conservatori de Ashhabad amb el professor R. Allayarov (únic deixeble de. Schnittke). En 1995 va acabar el postgrau en composició amb R. Allayarov. Després d'acabar els estudis del conservatori, va treballar en l'institut musical, Filharmonia, companyia de TV Ràdio, conservatori (Ashhabad 1989-1995).

Des de 1995 fins a 2008 va ser professora en escola musical (Nizhny Novgorod). Va rebre subvenció del President de Rússia (2000).

Des de 1996 és membre de la Unió Russa de compositors.

Va participar en el comitè organitzador del Festival internacional de música contemporània Quadres d'una Exposició (Nizhny Novgorod), i ha estat membre del jurat en el concurs Jove compositor.

Ha participat en el projecte de concerts “Joves compositors de Rússia. Club de S. Berinsky”, Moscou (1998 – 2003). Masterclass de composició en la Universitat Sant Ciril i Metodi a Skopi, Macedònia. Ha treballat fent arranjaments per a l'orquestra simfònica de Kazan (Rússia) i amb el director coreà Noh Tae Cheol en Corea del Sud (2004, 2005).

Ha treballat com a professora en la “California music school” a Xina (2006). La seva música s'ha interpretat a Rússia, Ucraïna, Romaniaa, Macedònia, Alemanya, Itàlia, França, Espanya, EE. UU. i Corea del Sud. Des de 2008 viu a Espanya.

ALLA PENKINA

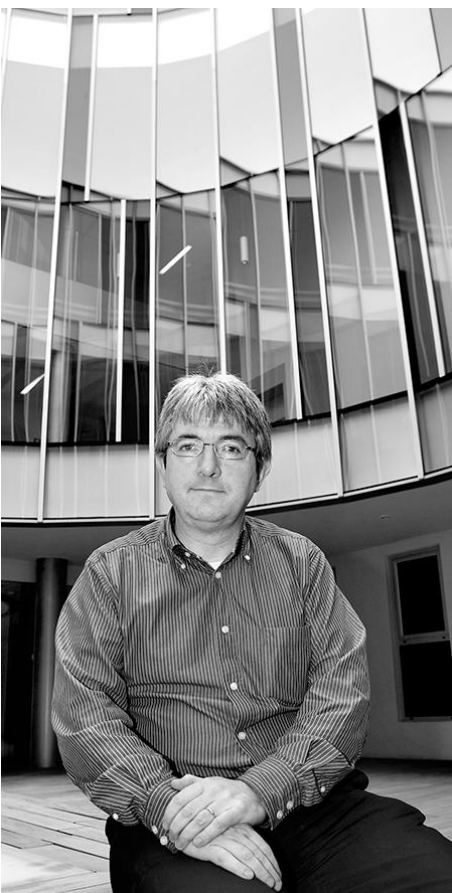

comentari de l'obra

"TENSION" per a piano (2010)

La tensió, esforç en la peça és perceptible gràcies a la violenta comparació dels temes en contrast (tematisme) – ultracromàtic, rígid i nerviós, amb grup de temes "objectius" de registre greu, a vegades per símbols "reconeguts", com si "del passat", que domina la ràfega. El conflicte d'espai "proper i llunyà" (probablement intercanviable) afegeix l'índici de la forma sonata.

VÍCTOR ESTAPÉ

Va iniciar els seus estudis de Música al Conservatori de Terrassa amb Jordi Figueras i Maria Vancells.

Ha estudiat Composició amb Benet Casablanca i Josep Soler al Conservatori de Badalona.

Entre 1991 i 1994, i becat pels Governes Austríac i Espanyol i per la Generalitat de Catalunya, amplià els seus coneixements a la Hochschule für Musik de Viena amb Erich Urbanner i Karl-Heinz Füssl, entre d'altres.

Ha ensenyat a diversos centres del país (Conservatori de Lleida, L'Escola de Música de Barcelona, Universidad

de La Rioja, ...) i en l'actualitat és Professor i Cap del Departament de Composició del Conservatori Superior del Liceu de Barcelona. És col·laborador habitual de diverses entitats amb articles i conferències sobre temes d'anàlisi musical. És autor de diverses obres de cambra, vocals i orquestrals.

comentari de l'obra

NACHTSTÜCK

NACHTSTÜCK, com el seu títol indica, és una peça nocturna que cerca afinitats amb la gran música romàntica per a piano. Concebuda com un monòleg interior en una nit d'insomni (en una idea que li deu molt a Night Fantasies d'E. Carter), es desenvolupa en un sol moviment dividit en tres seccions, les quals s'interpreten sense interrupció: Schlaflos!, Soliloquia i ...at the gates of dawn. El flux del pensament, eventualment irracional, d'aparença improvisatòria i no sempre amb connexions lògiques, dóna gradualment pas a passatges caracteritzats per la calma i la immobilitat. La darrera secció revisa els elements de la primera en una successió imprevisible. L'angoixa per la impossibilitat del repòs es barreja amb la sensació de que potser sí s'ha aconseguit dormir en algun moment i allò que semblava consciència era en realitat somni.

Aquesta composició vol ser també un homenatge a Franz Liszt en el segon centenari del seu naixement.

DEMIÁN LUNA

Compositor Argentino, nacido en Córdoba el 22 de enero de 1975. Realizó sus estudios de composición en la “Universidad Nacional de Córdoba” (Arg.), y posteriormente en el “Conservatorio Superior de Música del Liceo” (Barcelona), siendo alumno del compositor español Benet Casablanca.

Ha recibido importantes premios y distinciones: “XIX concurso Jóvenes compositores Fundación Autor-CDMC”; “2º Concurso de Composición Vocal Amics del Liceu” (Barcelona); “V concurso Musici Mojanesi 2009”, Treviso, Italia; “TRINAC 2010” (Tribuna Nacional de Compositores), Argentina. Ha sido seleccionado para la “Cátedra de Composición Manuel de Falla” (Cádiz), en el 2008 y 2010, y por el prestigioso curso de composición de Darmstadt, Alemania, el pasado mes de julio de 2010. Ha recibido encargos de L’Auditori de Barcelona, Residencia de Estudiantes (Madrid), Cátedra Manuel de Falla, Orquesta Filarmónica de Málaga, Fundación Autor-AEOS, Institut Valencià de la Música, etc.

Su música ha sido interpretada en prestigiosas salas: Universidad Nacional de Córdoba, Sala de Actos del Conservatorio Del Liceo, Ateneu Barcelonés, Auditorio 400 del M.N.C.A. Reina Sofía (Madrid), L’Auditori (Barcelona), Residencia de Estudiantes (Madrid), Palau de la Música de Valencia, Großer Saal Akademie für Tonkunst (Darmstadt), Auditorio Consejo profesional de Ciencias Económicas (Buenos Aires, Argentina), Auditorio del Conservatorio de Perpignan (Francia). Arnold Shoenberg Center (Viena), etc.

Comentari de l'obra

“REFLEXIONES”

–tres piezas para piano–

Se trata de un ciclo de tres piezas breves, de reflexiones, de momentos de transición entre una reflexión y otra; de reacciones, de conclusiones acerca de estas reflexiones. Reflexiones sobre uno mismo.

Compuestas en el año 2003, son las primeras piezas para piano dentro del catálogo

del autor. Cada una de las piezas presenta un carácter distintivo, contrapuesto, pero al mismo tiempo elementos en común, buscando la unidad dentro de la diversidad. Pese a las sensaciones extremas que viven dentro de nosotros por más diversas y contrapuestas,

cada una de ellas forma parte de lo que somos.

El carácter “Cantabile ed expresivo” de la primera pieza (la más lírica de todas), se continúa con el carácter misterioso de la segunda, que nos introduce en una nueva atmósfera, más turbia, enrarecida, donde todo transcurre más lentamente, más dubitativamente. Finalmente, el ambiente lúdico de la última pieza: “Con grazia, come giocando”, el registro se amplía, y el juego de registros va cobrando importancia; así como una cierta tendencia al virtuosismo, que deriva en un abrupto final.

SERGIO FIDEMRAIZER

Estudis de composició a l'Escola de Música de la Universitat Nacional de Rosario amb Dante Grela, ampliant la seva formació amb Francisco Kröpfl (composició i anàlisi) i Mario Benzecry (direcció d'orquestra) a Buenos Aires, abans de fixar la seva residència a Espanya, el 1986. Va completar els seus coneixements a l'Estudi Phonos de Barcelona amb Gabriel Brncic (composició, anàlisi i electroacústica) i Xavier Serra (música amb ordinador), i en el Conservatori de Badalona, on va obtenir la titulació superior.

Les seves obres, en gran part destinades a la música de cambra, amb i sense mitjans electrònics, són regularment programades en cicles i festivals americans i europeus, havent rebut encàrrecs de nombroses institucions, grups i solistes de prestigi reconegut.

Actualment compagina la seva activitat com a compositor amb la docència pública (Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya). És membre de l'Associació Catalana de Compositors i de la Asociación de Música Electroacústica de España.

Composicions seves estan incloses en col·leccions de música contemporània catalana i internacional (Fundació Música Contemporània, Unió Músics, Anacrusi, ACA de Mallorca, Agenda Edizioni Musicali, AMEE, Albany), i estan enregistrades per Catalunya Música, RNE, Radio France, etc. Té obres publicades en Tritó, Delatour Editions, Ed. Periferia, ARLU Ediciones.

SERGIO FIDEMRAIZER

comentari de l'obra

MARCELTANGO (2003)

Dedicada al pianista Marcel Worms - el títol porta el seu nom, a l'estil de molts tangos de Piazzolla ("Libertango", "Violentango", etc.) - la peça no és precisament un tango en el sentit tradicional.

En el transcurs es respira un "aire tanguero" per l'aparició més o menys explícita de motius, frasejos o "yeites" (maneres de fer pròpies d'aquest estil), sense recórrer a cites de cap tango en particular (o de tots en general).

Unes poques cèl·lules es repeteixen amb insistència, mentre l'obra passa per diferents climes, pretenent insinuar més que definir, per això el caràcter "simple" o "ingenu" de la peça. En aquesta recerca de vestigis de tangos ja escrits, l'oient podrà trobar, a pesar del caràcter essencialment monòdic de la música, velats contrapunts, ressonàncies, suggeriments tímbrics, i amb una mica d'imaginació, el debanament d'un bandoneó...

Estrenada a Nova York en el 2005 per Max Lifchitz, l'obra ha estat interpretada a Llatinoamèrica i Europa per diversos pianistes.

ANTONI SEBASTIÀ

Inicia els estudis musicals a “La Lira Ampostina” i al Conservatori Municipal de Barcelona amb Juli Panyella. Estudia contrapunt, composició, direcció d'orquestra i FPM Willems amb M. Oltra, Carles Guinovart, J. Chapuis, Luis Sanjaime i Antoni Ros Marbà. Cal destacar com a professor i orientador artístic al compositor Joan Guinjoan.

Director de la Banda de Música Espiga d'Or de Deltebre i coral "Sant Jaume". Guanyador a la millor música de l'himne de la FC de Bandes de Música (amb Josep Bo); del VII concurs de composició per a orquestra simfònica Andrés Gaos de A Coruña; del 2n Concurs de composició Xavier Gols de Tarragona.

Professor d'harmonia i composició del Conservatori Professional de la Diputació de Tarragona. Forma part també del col·lectiu de compositors de Tarragona.

Han estrenat les seves obres per tot el territori espanyol, França, Portugal, Israel, Korea, ... amb els clarinetistes Miguel Àngel Marín i Larry Passin, el saxofonista Joan Martí. “Kapralova String Quartet Prague”; Sori Ensemble Korea; Orquestra Simfònica de Galícia; Quartet de saxos 3+1, ...

comentari de l'obra

“QUATRE EXPRESSIONS”

El Matí Encalmat, Canya, Fang i Brossa

Música composta per a piano sol en la que es fa un homenatge a la composició o treball més emblemàtic del compositor Xavier Gols. D'aquesta obra titulada “De les terres altes. Quatre impressions per a piano”, es fan servir els elements motívics que s'han utilitzat en cadascuna de les quatre impressions, per a convertir-se en cites conductores i a la vegada donar peu a una metamorfosi. S'ha procurat en certa mesura conservar i respectar el caràcter de les impressions, tot i que no era l'objectiu, però amb un llenguatge totalment expressionista i fent referència a un entorn totalment diferent del inicial com és el delta de l'Ebre.

RAMON HUMET

La música de Ramon Humet (Barcelona, 1968) ha rebut una àmplia difusió i acceptació de públic i de crítica degut a la recerca sense concessions d'un llenguatge personal de gran refinament i equilibri entre forma i expressió.

De la seva música el director Pablo González n'ha dit que és "atemporal, lluminosa, colorista. És molt meditativa i orgànica", i el periodista Lluís Nacenta es pregunta "Què és el que confereix a aquesta música el seu perfil incisiu i la seva extraordinària precisió?".

La seva música destil·la un intens amor per la natura que ha plasmat en algunes de les seves obres més importants: "Música del no ésser" –obra encàrrec de l'Auditorio Nacional de Madrid, el Festival de Músiques de Torroella i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya-, "Escenes de vent" –obra encàrrec de l'Orquestra Simfònica de Montreal a iniciativa del mestre Kent Nagano-, o "Escenes d'ocells" –obra doblement guardonada amb el Premi Internacional Reina Sofia i el Premi Internacional Olivier Messiaen-.

La música per a piano és una faceta clau al catàleg d'obres de Ramon Humet. La sèrie "Escenes del bosc" ha estat qualificada pel pianista Jordi Masó com "un dels conjunts pianístics més ambiciosos i reeixits escrits a Catalunya". Ramon Humet publica a Tritó Edicions.

comentari de l'obra

MICROLUDIS FRACTALS (selecció)

Aquests microludis els he compost pensant, cadascun d'ells, en una persona estimada.

La imatge de la persona remembrada em produeix una impressió que la tradueixo en música. És com un petit retrat subjectiu. I també un petit present fet amb molta dedicació. Els dedicataris són Josep Maria Humet, Albert Humet, Sílvia Vidal, Carola Cuypers, Josep Maria Guix, Joan Carles Blanch, Lluç Humet, Miguel Gálvez-Taroncher, els meus pares Ignasi i Nuri, Harriet Serr, i Gerry Weil.

L'obra està basada en seqüències numèriques fractals calculades mitjançant un software dissenyat pel meu germà, en Josep Maria, a qui vull agrair especialment l'assessorament matemàtic realitzat. També vull agrair al meu germà Albert per donar suport al projecte. I, com no, a totes les persones a qui he dedicat un microludi, per la meravella que suposa haver-les conegut.

MARIO ROS

Mario Ros va realitzar els seus estudis de composició amb Constança Capdeville i Carles Guinovart. Premi d'Honor de Composició de Grau Superior al CSMMB, també ha obtingut el premi "Frederic Mompou" amb l'obra "Bréhat" per a quartet de clarinets i, l'any 2002, el "Concorso Internazionale de Composizione "...a Camillo Togni"" amb la seva obra "Graduale" per a clarinet i conjunt instrumental a Brescia (Itàlia).

Ha rebut encàrrecs de la "Fundación Juan March", "l'Associació Catalana de Compositors" i de diversos intèrprets.

També ha fet col·laboracions amb artistes d'altres disciplines com l'obra per a piano "Über den Himmel" (2001), escrita a propòsit de la presentació de l'escultura "Der Himmel über Berlin" de Fèlix Atmetlla, i la música del curtmetratge "Duel" de Jaume Pujades (2003).

Entre les seves obres destaca "Le promeneur" (2000-01) per a orquestra, "Tinnitus (aurium)", per a flauta, clarinet en sib, violí, violoncel, piano i percussió (2004-05), "Canti a Beatrice" per a mezzo, flauta, clarinet en sib, violí, violoncel i piano sobre dos sonets de Dante Alighieri (2005), "Lament" per a violoncel i conjunt instrumental (2002) i "El sueño de un extraño" per a piano, violí i violoncel (1996).

Les seves obres han estat interpretades arreu d'Espanya, Europa, Argentina i a Nova York.

comentari de l'obra

LUI, pour piano ***du Cycle "Nous Autres"***

"Lui", per a piano és la segona entrega d'un cicle d'obres anomenat "Nous Autres".

Estructurada en sis parts, un únic tema es va desenvolupant al llarg de la peça a partir de la idea de variació contínua. Els enllaços de caire harmònic dels diferents fragments són una constant en tot el cicle. La primera obra del cicle va ser "Elle" per a violí, viola i violoncel, estrenada pel trio de cordes de l'OBC l'any passat. Segons el pla original, el cicle es completarà amb una obra per a flauta anomenada "Toi" i una darrera per a la totalitat dels instruments (flauta, violí, viola, violoncel i piano) que rebrà el nom de "Les autres". Aquesta peça per a piano està dedicada al meu fill Fèlix.